

BISERICA ORTODOXĂ DIN MOLDOVA
MĂNĂSTIREA ZĂBRICENI, EDINEȘ
CENTRUL TEOLOGIC-MISIONAR „SF. PAISIE VELICICOVSCHI”

MOLITFELNIC

(pentru preoții din Republica Moldova)

SLUJBA DE BINECUVÂNTARE A NUNȚII

Slujbă la prima Cununie

Slujbă la a doua (și a treia) Cununie

Slujba Cununiei pentru cei care sunt la prima nuntă,
dar au trăit necununați și acum au peste 40 de ani

ZĂBRICENI, 2010

PREFAȚĂ

După ce am scris un studiu istorico-liturgic despre Slujba Cununiei¹, aducând diverse argumente științifice privind originea și istoria diverselor elemente ale acestei slujbe, am hotărât să edităm, într-o variantă mai originală, și slujba propriu-zisă a Logodnei și Cununiei, urmând ca pe viitor să edităm, oarecum asemănător, și celelalte slujbe ale Molitfelnicului.

Ediția de față, pe care am redactat-o în special pentru preoții din Republica Moldova², a înlăturat anumite elemente introduse nejustificat în ultimele ediții ale Molitfelnicul românesc. Mai mult decât atât, urmând vechilor texte și ținând cont de studiile critice asupra acestora, am revizuit textul unor rugăciuni care au apărut mai târziu în Slujba Logodnei și Cununiei, uneori prin suprapunerea (chiar nereușită a) mai multor texte apărute în diferite provincii ale fostului Imperiu Bizantin și chiar în afara acestuia. În redactarea de față au fost evitate mai multe repetări inutile, uneori atât de deranjante și lipsite de logică. De asemenea au fost aduse unele precizări cu privire la rânduială, dintre care unele sunt specifice Bisericii Ruse (iar uneori și Bisericii Grecești), dar au fost uitate sau chiar necunoscute în Biserica Română.

Un alt element specific ediției noastre este faptul că am inclus posibilitatea împărtășirii mirilor cu Sfintele Taine (mai înainte sfințite), așa cum s-a practicat în Biserica Universală până nu demult.

O noutate absolută pentru o rânduială tipărită a Slujbei Cununiei o constituie varianta adaptată a acestei slujbei pentru cei care se cunună abia spre bătrânețe (sau după 40-45 de ani), când aceștia nu mai pot avea (alți) copii. Din această slujbă am exclus toate elemente care se referă la nașterea de prunci, lăsând neschimbat restul slujbei.

Nu exclud faptul că unii nu vor fi de acord cu anumite modificări făcute de noi. Acestora le recomand, în primul rând, să citească studiul nostru științific despre Slujba Cununiei și toată bibliografia recomandată acolo, să studieze vechile ediții și manuscrise ale Evhologhion-ului bizantin, dar și să țină cont de aspectul dinamic³ și logic al fiecărei slujbe din Biserica Ortodoxă.

Nu exclud nici faptul că noi înșine am făcut anumite greșeli sau poate am abordat anumite texte prea subiectiv. Suntem dispuși să revizuim și să corectăm anumite aspecte, dar ne-am bucura să fim abordați și criticați în mod civilizat și argumentat, pentru a putea contribui constructiv la o viitoare ediție cât mai bună a Molitfelnicului.

¹ Vezi: http://teologie.net/data/pdf/PP_slujba-cununiei.pdf

² Unele elemente practice (chiar foarte bune) cunoscute în Basarabia, nu sunt valabile în Biserica Română, iar altele, care ni s-au părut exagerate în practica românească sau poate nu sunt tradiționale pentru spațiul basarabean, apar în această rânduială diferite față de Molitfelnicul românesc. Oricum, acestea sunt minore și, până la urmă, ediția noastră poate fi folosită de orice preot slujitor în limba română, precum și de studenții teologi și chiar de simplii creștini.

³ Textele liturgice în general și cele ale Molitfelnicului în special, nu sunt niște litere căzute din cer, imposibile de modificat, ci reprezintă niște rugăciuni care au fost alcătuite la un moment dat, apoi supuse diverselor adaptări și modificări, iar eventuale revizuirii la aceste texte nu sunt deloc excluse, ci uneori chiar necesare. Ele însă trebuie să fie motivate, argumentate și în deplin acord cu Tradiția plenară a Bisericii.

LOGODNA

Fiind așezată o masă în mijlocul bisericii, preotul pune Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând și făcliile în sfeșnic. Și, venind cei care vor să se logodească, cu nașii lor, stau în mijlocul bisericii, înaintea mesei: mirii în mijloc (bărbatul în dreapta, adică spre sud, mireasa în stânga, adică spre nord), nașul în dreapta bărbatului, nașa în stânga miresei. Preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei, iar dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvântează, părinte.

Iar preotul zice cu glas:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Patriarhul nostru (N), [și] pentru Înaltpreasfințitul Mitropolitul nostru (N) [și pentru Preasfințitul Episcopul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru, mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie ei binecuvântați în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și petrecere fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeu nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuți binecuvântează și pe robii Tăi aceștia (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor**), povățuindu-i pe dânșii spre tot lucrul bun. Că milostiv și**

iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecăm.
Și preotul citește în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvântează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gând.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul miresei de pe Sfânta Evanghelie, face cu el semnul pe fața bărbatului, atingând fruntea mirelui și a miresei, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

**Și preotul pune acest inel în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui.
Asemenea și cu inelul mirelui, atingând și fruntea miresei, zice de trei ori:**

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

**Apoi preotul pune inelul în degetul inelar al mâinii drepte a miresei.
După aceasta, nunii schimbă inelele între mire și mireasă de trei ori, așa încât fiecăruia să revină inelul său.**

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, care împreună cu sluga Patriarhului Avraam, ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-l să logodească femeia stăpânului Isaac și, prin mijlocirea scoaterii de apă, i-ai descoperit să

logodească pe Rebeca; Însuți binecuvântează logodna robilor Tăi acestora (N) și întărește cuvântul ce și l-au dat. Unește-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească și parte femeiască și de la Tine se însoțește bărbatul cu femeia spre ajutor și spre dăinuirea neamului omenesc. Însuți dar, Stăpâne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moștenirea Ta și făgăduința Ta peste cei aleși ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) și roaba Ta (N) și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste. Binecuvântează, Stăpâne, dreapta lor și această punere a inelelor cu cuvântul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt, iar îngerul Tău să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor. Că Tu ești Cel ce binecuvântezi și sfințești toate câte sunt și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

CUNUNIA

Apoi preotul cădind în jurul mesei pe care se află Sfânta Evanghelic și Cununiile, rostește stihurile Psalmului 127, iar strana cântă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Rodul muncii mâinilor Tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fericit ești; bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fii tăi ca niște vlăstare de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.
Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile
Ierusalimului în toate zilele vieții tale.
Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Și vei vedea pe fii fiilor tăi. Pace peste Israel!
Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Și înainte de a da binecuvântarea pentru Cununie, preotul, întorcându-se către
miri îi întreabă, iar aceștia răspund după cum urmează:

Preotul, către mire: (*Numele mirelui*), de bună voie, nesilit de nimeni și cu
gând bun dorești să o iei de soție pe (*numele miresei*), care este lângă tine?

Mirele: Da, cinstite părinte!

Preotul către mire: În acest moment nu ești legat cu o altă femeie: fie pe
față, fie în ascuns?

Mirele: Nu, cinstite părinte!

Preotul către mire: Vei trăi până la moarte cu soția pe care o iei acum,
viețuind cu ea în dragoste, înțelegere și fidelitate, după poruncile lui
Dumnezeu?

Mirele: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte!

Și terminând acestea de spus mirele, se apropie de masă, se însemnează cu
semnul Crucii și sărută Sfânta Cruce și Evanghelia.

Apoi preotul, către mireasă: (*Numele miresei*), de bună voie, nesilită de
nimeni și cu gând bun dorești să ai drept soț pe (*numele mirelui*), care este
lângă tine?

Mireasa: Da, cinstite părinte!

Preotul către mireasă: În acest moment nu ești legată cu un alt bărbat: fie
pe față, fie în ascuns?

Mireasa: Nu, cinstite părinte!

Preotul către mireasă: Vei trăi până la moarte cu soțul care te ia acum, viețuind cu el în dragoste, înțelegere și fidelitate, după poruncile lui Dumnezeu?

Mireasa: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte!

Și terminând de spus și mireasa, se apropie de masă, se însemnează cu semnul Crucii și sărută Sfânta Cruce și Evanghelia.

Apoi preotul, stând cu fața către ei le spune:

Iată, fiilor, ați săvârșit jurământ înaintea lui Dumnezeu, că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită, și că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este bineplăcut lui Dumnezeu și oamenilor. Așa să vă ajute Bunul Dumnezeu!

Și închinându-se, preotul Sărută Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununiiilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvântează, părinte.

Iar preotul cu glas mare:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Patriarhul nostru (N), [și] pentru Înaltpreasfințitul Mitropolitul nostru (N) [și pentru Preasfințitul Episcopul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor viață cumpătată și naștere de prunci buni spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dăruiască lor bucuria nașterii de prunci buni și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvită, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea de oameni, ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dânșii și ai zis: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire, căci „pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup”, și „pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”.

Cel ce ai binecuvântat pentru robul tău Avraam și ai deschis pântecul Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Care ai însoțit pentru Iacov cu Rahela și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi; Cel ce ai însoțit pentru Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pentru Efrem și pentru Manase; care ai primit pentru Zaharia și pentru Elizabeta și le-ai dat lor prunc pentru Înaintemergătorul, Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara și dintr-însa te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; care, pentru negrăitul Tău dar și multa Ta bunătate, ai venit în Cana Galileei și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuși, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și, precum acolo, și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvântează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi acestora (**N1** și **N2**) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci și toate cele de folos. Învrednicește-i pe dânșii ași vedea pentru fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără bântuială și le dă lor din roua cerului de sus din belșugul pământului. Uplete casele lor de grâu, de vin, de undelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dânșii toate cererile cele către mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nestrucăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însoți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pentru dânsul ca pe un Stăpân al făpturii și ai zis: „Nu este bine să fie omul singur pentru pământ; să-i face lui ajutor după dânsul; și, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: „Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”. Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (**N1** și **N2**); și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, iar robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta. Dă-le lor înțelepciune și bună înțelegere sufletească și trupească, ca să poată spori în cele bineplăcute Ție. Că Tu ești Dumnezeu care miluiești și mântuiești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a bineplăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însoți și acum,

Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaş și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)*, pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând, încununează-i într-un trup, dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

***Când preotul zice:** „unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)”, ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei. (În unele locuri se obișnuiește ca după rugăciune, mâinile mirilor să fie legate cu un prosop mai lung, care se va dezlega după luarea cununiiilor.)

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea semnul crucii pe chipul lui, și atingând fruntea mirelui și a miresei, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori, atingând fruntea miresei și a mirelui:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și îi binecuvântează preotul de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununează-i pe dânșii.

Și la fiecare binecuvântare, strana cântă același stih (de mai sus).

Apoi prochimenul, glasul al 8-lea:

Pusa-i pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni (5:20-33) a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, mulțumiți pururi pentru toate lui Dumnezeu și Tatăl, în numele Domnului nostru Iisus Hristos. Supuneți-vă unul altuia, în frica de Dumnezeu. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, fiind și Mântuitorul acestui Trup al Său. Și precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, în toate.

Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt, ca s-o înfățișeze Sineși Biserica slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără prihană. Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia, și pe sine se iubește; căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica, căci suntem mădulare ale trupului Lui: din carnea Lui și din oasele Lui.

[Că scris este:] „Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup” – și această taină mare este; iar eu zic la fel despre Hristos și Biserica.

Deci și voi, fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Aliluia, **glasul al 5-lea:**

Stih: Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

EVANGHELIA

Din sfânta Evanghelie de la Ioan (2:1-11), citire. Să luăm aminte:

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileei și era și mama lui Iisus acolo. Și a fost chemat și Iisus și ucenicii Săi la nuntă. Și, sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: „Nu mai au vin”. Iar Iisus i-a zis: „Ce ne privește pe Mine și pe tine femeie? Încă n-a venit ceasul Meu!” Dar mama Lui a zis celor ce slujeau: „Faceți orice vă va spune!” Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, în care încăpeau câte două sau trei măsurii. Zis-a lor Iisus: „Umpleți vasele cu apă”; și le-au umplut până sus. Apoi le-a zis: „Scoateți acum și aduceți nunului!”, iar ei iau dus. Și, când nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de

unde este, căci numai slujitorii care scosese apă știa, a chemat nunul pe mire și i-a zis: „Orice om pune întâi vinul cel bun, iar când se îmbată, pe cel mai prost; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.” Acest început al minunilor la făcut Iisus în Cana Galileei și Și-a arătat slava Sa; și au crezut întru El ucenicii Săi.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul să zicem.

Doamne, Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și paza robilor Tăi: (N1 și N2), care se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru nașii lor: (N3 și N4), pentru toate rudele lor și pentru poporul care stă înaintea, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit, în Cana Galileei, a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia: (N1 și N2), pe care ai binevoit ai însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, nerușinat, în pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Unimea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema: „Tată”, pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, și a zice:

Strana sau chiar mirii și nuntașii: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul binecuvântează „paharul de obște” (comun) al mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvântează-l cu binecuvântarea duhovnicească (se face semnul binecuvântării asupra paharului). Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

SE CUVINE A ȘTI: Dacă mirii nu au oprire și doresc de a se împărtăși cu Sfintele Taine în cadrul acestei slujbe (așa cum se întâmpla în vechime și este recomandabil și astăzi), preotul aduce încă de la început, pe aceeași masă din mijlocul bisericii, Sfintele Taine: fie că acestea sunt „mai înainte sfințite” (din Sfântul Chivot), fie încă nu au fost consumate de la Liturghia din acea zi. În acest caz,

imediat după rugăciunea de mai sus, preotul zice: Să luăm aminte! Cele mai înainte Sfințite, Sfintele Sfinților!, la care strana cântă obișnuitul: Unul Sfânt... cu chinonicul: Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Apoi preotul zicând obișnuitele rugăciuni: Cred, Doamne, și mărturisesc... (și celelalte), îi împărtășește pe miri după obicei, și abia apoi le dă să bea din paharul comun.

Dacă însă mirii nu se împărtășesc, preotul trece direct la paharul de vin binecuvântat, așa cum se practică de obicei în ultima vreme, cântăreții transferând chinonicul pentru acest moment. Deci preotul luând paharul cu vin, dă mirelui și miresei pentru a gusta din el de trei ori (alternativ). Și îndată începe a ocoli de trei ori masa pe care stă Sfânta Evanghelie, cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește; Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-l, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirii și nunii revin la locurile lor. În acest moment mirii își dau drumul la mâini, iar dacă mâinile au fost legate cu un ștergar, așa cum e obiceiul pe alocuri, acesta este dezlegat și lăsat la o parte.

Apoi preotul ia pe rând cununiile mirilor, zicând mai întâi către mire:

Mărit să fii ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând dreptatea lui Dumnezeu.

După ce preotul ia cununia mirelui, i-o dă acestuia să o sărute și o pune pe masă. Apoi, luând cununia miresei, zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Dă și miresei cununia spre sărutare, după care o pune pe masă.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

**Preotul zice această
Rugăciune**

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai venit în Cana Galileei și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează pe robii Tăi aceștia, care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește cu bunătați viața lor. Primește cununile lor în Împărăția Ta*, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

*** În acest moment preotul ridică cununile mirilor (precum Darurile la Liturghie), în semn de mulțumire și jertfă adusă lui Dumnezeu.**

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre, Domnului să le plecați.

**Preotul zice această cu fața spre miri
Rugăciune**

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea într-u tot sfântă și de o ființă începătoare de viață, o dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preasfintei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru-tot-lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și

Elena, ale Sfinților și dreptilor Zaharia și Elisabeta, ale dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana, și cu ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, diaconul sau preotul spune:

Robilor lui Dumnezeu: (N1 și N2), nașilor (N3 și N4), părinților, rudelor și tuturor celor ce sunt de față, dă-le Doamne, zile îndelungate, bună sporire întru toate și-i păzește pe dânșii întru mulți și fericiți ani!

Iar cântăreții cântă: Mulți ani trăiască! (de 3 ori)

Apoi preotul zice: Pentru rugăciunile... și adresează mirilor un cuvânt de învățătură, după care îi binecuvântează să plece în pace acasă.

Se cuvine a ști că această rânduială, adică a primei nunți, se face și atunci când unul dintre soți (indiferent care) a mai fost căsătorit (cu sau fără cununie).

RUGĂCIUNEA LA INTRAREA ÎN BISERICĂ A TINERILOR, ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii (cu nașii la biserică), preotul iese în tinda bisericii, și începe: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., că a Ta este împărăția..., și troparele de umilință.

Apoi, îngenunchind tinerii, preotul zice:
Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai binecuvântat cununa anului și ai înmulțit făpturile Tale, binecuvântează și pe robii Tăi aceștia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoți unul cu altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până la sfârșit. Învrednicește-i a intra în sfântă biserică Ta și a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Întru unire au ajuns robii Tăi, Doamne, și precum la nunta din Cana Galileei, așa și aici, prin semne nevăzute, ai dăruit binecuvântarea Ta, ca aceștia slavă să-Ți înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și face sfârșit:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Slavă... Și acum...

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită... și celelalte.

Apoi, binecuvântându-i, preotul intră cu ei în biserică, zicând:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfântă biserică Ta.

Și intră tinerii în biserică, se închină la sfintele icoane, apoi primind binecuvântarea preotului, rămân la slujbă (dacă este) sau merg în pace acasă.

SLUJBA LA A DOUA (ȘI A TREIA) CUNUNIE

LOGODNA

Această slujbă se săvârșește când amândoi mirii au mai fost căsătoriți odată (chiar și fără cununie).

Conform Canoanelor Bisericii, cel care este la a doua căsătorie se oprește pentru doi ani de la împărtășanie (dacă nu sunt și alte păcate care ar opri pe mai mult timp), iar cel care este la a treia căsătorie – pentru cinci ani. A patra căsătorie este categoric interzisă.

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

Strana: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., apoi troparul zilei.

Ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N1 și N2), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască ei în bună înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuți binecuvântează și pe robii Tăi aceștia (N), povățuindu-i pe dânșii spre tot lucrul bun. Că milostiv și iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvântează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gând.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul miresei de pe Sfânta Evanghelie, face cu el semnul pe fața bărbatului, atingând fruntea mirelui și a miresei, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și preotul pune acest inel în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui. Asemenea și cu inelul mirelui, atingând și fruntea miresei, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Apoi preotul pune inelul în degetul inelar al mâinii drepte a miresei.

După aceasta, nunii schimbă inelele între mire și mireasă de trei ori, așa încât fiecăruia să revină inelul său.

Diaconul zice: Domului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, care pe toți îi miluiești și de toate porți grijă, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe dânșii la pocăință, și dându-le lor iertare de greșeli, curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie și fără de voie. Cel ce știi neputința firii omenești, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăți înaintea Ta? Că numai Tu singur ești drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoțit pe robii Tăi aceștia (N1 și N2), unește-i unul cu altul în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca, prin pocăință din toată inima lor, într-un gând și în pace făcând poruncile Tale, să se învrednicească și de împărăția Ta cea cerească. Pentru că Tu ești chivernisitorul tuturor și Ție

slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai rupt zapisul care era asupra noastră, și ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curățește fărădelegile robilor Tăi, pentru că, neputând purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriții că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuți, ca un bun și iubitor de oameni, miluiește și iartă, curățește, slăbește și lasă greșelile noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viața lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârși păcat și ne-ai dăruit și nouă nepătimire în viața cea de veci.

Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a bineplăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N1), cu roaba Ta (N2), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; (dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni). Că a Ta

este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

După acesta, luând preotul cununia și făcând cu dânsa chipul crucii pe chipul mirelui, atingând fruntea lui și a miresei, zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu nunul i-o pun pe cap. Asemenea face și la mireasă, atingând fruntea ei și a mirelui și zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și pune, împreună cu nașa, cununia pe capul miresei. Apoi îi binecuvintează de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununează-i pe dânsii.

După care citește Apostolul și Evanghelia, de la prima Cununie.
Apoi diaconul zice:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și paza robilor Tăi (N), care se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), nașii lor, și pentru poporul care stă înaintea, în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia (N1 și N2), pe care ai binevoit ai însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Iar diaconul zice ectenia:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi... (**caută la prima Cununie**).

Iar preotul zice:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și se pregătește paharul cu vin, iar diaconul spune: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și întărit pământul și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântarea duhovnicească. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii...; iar preotul luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă din ele de trei ori; la fel și miresei. Și îndată începe înconjorul mesei de trei ori, și cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuiește; Fecioara a avut în pânțece și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-l, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirii și nunii revin la locurile lor. În acest moment mirii își dau drumul la mâini, iar dacă mâinile au fost legate cu un ștergar, așa cum e obiceiul pe alocuri, acesta este dezlegat și lăsat la o parte.

Apoi preotul ia pe rând cununiile mirilor, zicând mai întâi către mire:

Mărit să fii ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând dreptatea lui Dumnezeu.

După ce preotul ia cununia mirelui, i-o dă acestuia să o sărute și o pune pe masă. Apoi, luând cununia miresei, zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Dă și miresei cununia spre sărutare, după care o pune pe masă.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai venit în Cana Galileei și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează pe robii Tăi aceștia, care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în Împărăția Ta*, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

*** În acest moment preotul ridică cununile mirilor (precum Darurile la Liturghie), în semn de mulțumire și jertfă adusă lui Dumnezeu.**

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea într-u tot sfântă și de o ființă începătoare de viață, o dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Și sfârșitul acesta: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preasfintei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale sfinților de

Dumnezeu încununăți și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Apoi cei cununăți urmează pe preot la icoana Mântuitorului și la icoana Maicii Domnului unde se închină și le sărută. Vin la masă unde primesc felicitările.

Această slujbă se face neschimbată și la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească să o săvârșească, pentru că este o fărădelege; și cine va îndrăzni a cununa să știe bine că va cădea în osânda canonisirii și va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoției.

**SLUJBA CUNUNIEI PENTRU CEI CARE SUNT LA
PRIMA NUNTĂ, DAR AU TRĂIT NECUNUNAȚI
ȘI ACUM AU PESTE 40-45 DE ANI
(cu excluderea cererilor pentru dobândirea de prunci)**

Slujba Logodnei se face ca de obicei, iar cea a Cununii – în felul următor:

Preotul cădind în jurul mesei pe care se află Sfânta Evanghelie și Cununiile, rostește stihurile Psalmului 127, iar strana cântă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Rodul muncii mâinilor Tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fericit ești; bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fii tăi ca niște vlăstare de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

**Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile
Ierusalimului în toate zilele vieții tale.**

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Și vei vedea pe fii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Și închinându-se, preotul Sărută Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvântează, părinte.

Iar preotul cu glas mare:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânta biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Patriarhul nostru (N), [și] pentru Înaltpreasfințitul Mitropolitul nostru (N) [și pentru Preasfințitul Episcopul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor viață cumpătată și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea de oameni, ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dânșii și ai zis: „Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul”; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire, căci „pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup”, și „pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”.

Cel ce ai binecuvântat pentru robul tău Avraam și ai deschis pântecele Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Care ai însoțit pentru Iacov cu Rahela și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi; Cel ce ai însoțit pentru Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pentru Efrem și pentru Manase; care ai primit pentru Zaharia și pentru Elizabeta și le-ai dat lor prunc pentru Înaintemergătorul, Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara și dintr-însa te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; care, pentru negrăitul Tău

dar și multa Ta bunătate, ai venit în Cana Galileei și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și, precum acolo, și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvântează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi acestora (N1 și N2) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii și toate cele de folos. Păzește viața lor fără bântuială și le dă lor din roua cerului de sus din belșugul pământului. Uplete casele lorde grâu, de vin, de undelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dâșii toate cererile cele către mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

După aceasta preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nestrucăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pentru dânsul ca pe un Stăpân al făpturii și ai zis: „Nu este bine să fie omul singur pentru pământ; să-i face lui ajutor după dânsul; și, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: „Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă”. Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N1 și N2); și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, iar robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta. Dă-le lor înțelepciune și bună înțelegere sufletească și trupească, ca să poată spori în cele bineplăcute Ție. Că Tu ești Dumnezeu care miluiești și mântuiești

și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a bineplăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)*, pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând și încununează-i într-un trup. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

***Când preotul zice:** „unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N)”, **ia dreapta soțului și o unește cu dreapta soției. (În unele locuri se obișnuiește ca după rugăciune, mâinile lor să fie legate cu un prosop mai lung, care se va dezlega după luarea cununiilor.)**

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea semnul crucii pe chipul lui, și atingând fruntea mirelui și a miresei, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N1), cu roaba lui Dumnezeu (N2), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori, atingând fruntea miresei și a mirelui:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N2), cu robul lui Dumnezeu (N1), în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Și îi binecuvântează preotul de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununază-i pe dâșii.

Și la fiecare binecuvântare, strana cântă același stih (de mai sus).

Apoi urmează Apostolul, Evanghelia și toată cealaltă rânduială ca de obicei până la momentul înconjurului, în timp ce se cântă troparele: Isaie, dăntuiește...

Iar după ocolire, mirii și nunii revin la locurile lor. În acest moment mirii își dau drumul la mâini, iar dacă mâinile au fost legate cu un ștergar, așa cum e obiceiul pe alocuri, acesta este dezlegat și lăsat la o parte.

Apoi preotul ia pe rând cununile mirilor, zicând mai întâi către mire:

Mărit să fii ca Avraam și binecuvântat să fii ca Isaac, umblând în pace și lucrând dreptatea lui Dumnezeu.

După ce preotul ia cununia mirelui, i-o dă acestuia să o sărute și o pune pe masă. Apoi, luând cununia miresei, zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra și să te veselești ca Rebeca, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Dă și miresei cununia spre sărutare, după care o pune pe masă.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai venit în Cana Galileei și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează pe robii Tăi aceștia, care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în Împărăția Ta*, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

*** În acest moment preotul ridică cununile mirilor (precum Darurile la Liturghie), în semn de mulțumire și jertfă adusă lui Dumnezeu.**

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Preotul zice această cu fața spre miri

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea într-u tot sfântă și de o ființă începătoare de viață, o dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viață îndelungată, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preasfintei Maicii Sale, ale sfinților, mărișilor și întru-tot-lăudașilor apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununăți și întocmai cu apostolii, împărății Constantin și Elena, ale Sfinților și dreptilor Zaharia și Elisabeta, ale dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana, și cu ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, diaconul sau preotul spune:

Robilor lui Dumnezeu: (N1 și N2), nașilor (N3 și N4), părinților, (copiilor,) rudelor și tuturor celor ce sunt de față, dă-le Doamne, zile îndelungate, bună sporire întru toate și-i păzește pe dânșii întru mulți și fericiți ani!

Iar cântăreții cântă: Mulți ani trăiască! (de 3 ori)

Apoi preotul zice: Pentru rugăciunile... și adresează mirilor un cuvânt de învățătură, după care îi binecuvântează să plece în pace acasă.

Se cuvine a ști că această rânduială, adică a primei nunți, se face și atunci când unul dintre soți (indiferent care) a mai fost căsătorit (cu sau fără cununie).